

Sygn. akt VI Ka 291/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze G. H.

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2017 r.

sprawy **S. Z.** ur. (...) w K., s. W., I. z domu K.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 21 marca 2017 r. sygn. akt II K 1575/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. Z.,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 200 złotych.

Sygn. akt VI Ka 291/17

UZASADNIENIE

S. Z. został oskarżony o to, że :

w dniu 18 maja 2016 roku w J. przy ul. (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego typu A. I. o nr (...) podczas I próby wyniósł: 1,14 mg/l, II próba wyniosła 1,19 mg/l, III próba wyniosła 1,15 mg/l przy czym czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu A. B. w Niemczech sygn.. akt Cs 140 Js (...) z dnia 11 marca 2014 za przestępstwo prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości,

tj . o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 21 marca 2017r. w sprawie II K 1575/16:

I. uznał oskarżonego **S. Z.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 i 4 kk w zw. z art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec S. Z. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata;

III. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. Z., środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

IV. na podstawie art. 43 a § 2 k.k. zasądził od oskarżonego S. Z. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 /dziesięciu tysięcy/ złotych;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązał oskarżonego S. Z. w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego S. Z. w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonego S. Z. w całości koszty sądowe w kwocie 421 złotych, w tym opłatę w kwocie 180 złotych.

Od wyroku tego wniosła apelację obrońca oskarżonego zarzucając wyrokowi:

1. mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów art. 339§1 pkt 3 k.p.k. poprzez skierowanie sprawy na posiedzenie zamiast na rozprawę pomimo braku wniosku dotyczącego oskarżonego S. Z. w trybie 335§2 k.p.k., a załączony do aktu oskarżenia wniosek dotyczył innej osoby, tj. J. S.,

2. mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów art. 343 § 7 k.p.k. oraz przepisów art. 337 §1 k.p.k. poprzez niedokonanie zwrotu aktu oskarżenia m.in. celem usunięcia braków formalnych aktu oskarżenia i wniosku, wynikających z załączenia do aktu oskarżenia wniosku dotyczącego innej osoby niż oskarżony S. Z.,

3. mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów art. 343 § 6 k.p.k. w zw. z art. 335§2 k.p.k. i art. 343 §2 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, pomimo braku w aktach sprawy takiego wniosku dot. oskarżonego S. Z., zaś załączony do aktu oskarżenia wniosek -zarówno egzemplarz znajdujący się w aktach sprawy jak i egzemplarz doręczony oskarżonemu – złożony w trybie art. 335 § 2 k.p.k. dotyczy innej osoby tj. J. S., nie zaś oskarżonego, za czym uznać należy że wyrażona w toku posiedzenia w dniu 21 marca 2017 roku przez oskarżonego zgoda na uwzględnienie wniosku Prokuratora dotyczyła nie jego osoby, a osoby J. S., którego dotyczył doręczony oskarżonemu wniosek, za czym brak ewentualnej zgody oskarżonego w rozumieniu art. 343 § 2 k.p.k., który zgodnie z załączonym do niniejszej apelacji oświadczeniem , sprzeciwiłby się uwzględnieniu takiego wniosku w sytuacji gdyby dotyczył on jego osoby .

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wskazywane w wywiedzionym przez obrończynię oskarżonego środkiem odwoławczym zarzuty naruszenia przepisów postępowania wymienione w pkt 1-3 w zasadzie sprowadzały się do kwestionowania prawidłowości procedowania sądu rejonowego w niniejszej sprawie. Zdaniem skarżącej sąd meriti niezasadnie skierował wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335§1 k.p.k. na posiedzenie (art. 339§1 pkt. 3 k.p.k.) i nie zwrócił go prokuratorowi (art. 343§7 k.p.k.) mimo, iż jej zdaniem wniosek prokuratora dotyczył innej osoby, a nie oskarżonego S. Z..

Wbrew twierdzeniom skarżącej sąd rejonowy słusznie uznał, że wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335§2 k.p.k. (k. 59) pomimo, iż wymienia nazwisko J. S. w rzeczywistości dotyczy oskarżonego S. Z.. Świadczą o tym sygnatury wymienione w tym wniosku (zarówno akt policyjnych, jak i prokuratorskich) tożsame z sygnaturami wymienionymi w akcie oskarżenia sporządzonego przeciwko S. Z. (k. 57-58) – odpowiednio RSD 735/16 i 1 Ds. 917/16. Przemawia za tym również fakt, że treść tego wniosku odpowiada oświadczeniu oskarżonego w sprawie dobrowolnego poddania się karze zawartemu w protokole jego przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 18 grudnia 2016r. (k. 53-54).

Warto jeszcze podkreślić, że oskarżony S. Z. uczestniczył w posiedzeniu sądu w dniu 21 marca 2017r. w trakcie, którego wniósł o uwzględnienie wniosku prokuratora (k. 68).

Nie budzi zatem żadnej wątpliwości sądu okręgowego, że wniosek zawarty w aktach niniejszej sprawy dotyczył oskarżonego S. Z., a wymienienie w nim innego nazwiska było wynikiem zwykłej (choć niedopuszczalnej) oczywistej omyłki pisarskiej.

Nie naruszył sąd rejonowy przepisów wskazanych w pkt 3 zarzutów apelacji, gdyż właśnie dołączony przez prokuratora do aktu oskarżenia wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i środków karnych (art. 335§2 k.p.k.) został rozpoznany na posiedzeniu, a sąd wobec braku sprzeciwu pokrzywdzonego (którego zresztą nie ma w niniejszej sprawie) – art. 343§2 k.p.k. uwzględniając wniosek skazał oskarżonego wyrokiem (art. 343§6 k.p.k.).

Faktycznie zgodzić się należy z autorką apelacji, iż przed wydaniem wyroku w niniejszej sprawie i uwzględnieniem tym samym wniosku prokuratora sąd na posiedzeniu nie pouczył oskarżonego o treści art. 447§5 k.p.k. (ograniczeniu możliwości zaskarżenia wyroku wydanego w tym trybie) – zarzut zawarty w pkt 4 apelacji. Tym niemniej jednak zdaniem sądu okręgowego zaniechanie to nie miało jakiegokolwiek wpływu na treść wydanego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia gdyż oskarżony w trakcie przesłuchania w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym w dniu 18 grudnia 2016r. został pouczony o treści wskazanego przepisu (k. 53).

Reasumując stwierdzić należy, że apelacja wywiedziona przez obrończynię oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, a zaskarżony wyrok jako słuszny i wydany z zachowaniem zasad obowiązujących przy orzekaniu w sprawie wniosków w trybie art. 335§2 k.p.k. należało utrzymać w mocy.

Nie uwzględnienie apelacji wywiedzionej przez oskarżonego (jego obrońcę) skutkowało (art. 636§1 k.p.k.) obciążeniem go kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze, na które składają się opłata sądowa za drugą instancję w wysokości 180zł. oraz ryczałt za doręczenia w wysokości 20zł.